

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૭૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ (ખેડ ભૂતપ્રજ્ઞા)

વિષય ૬-૧૨-૪

શ્રી

ભેદ ભુલવાણી

નાટકનાં ગાયનો.

પ્રયોજક : વ્યાસ શીવશંકર હરજીવન

સાળણુ ટીપ્પા (ભાવનગર.)

પ્રકાશક : નૈયર.

વૃત્તિ ખીલ.

પ્રત ૧૦૦૦.

સિને ૧૯૨૫,

મંવત ૧૯૮૧,

કીમત રૂ. ૦-૪-૦.

કંપનીએ સર્વ હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૧૮-૬૨

અમદાવાદ—મોનાર્ક પ્રિન્ટરીમાં શા. મોહનલાલ જગનલાલે છાપ્યું.
અને સરદાર વિજય નાટક કંપની તરફથી એચ. એચ.
ધી નવાબ સાહેબ એફ બાલાસીનોરે પ્રસિદ્ધ કર્યું.
મુ. બાલાસીનોર

ॐ तत्सत् परमात्मने नमः

લેખકના બે બોલ.

(છપ્પો.)

શ્રીરાજ બાલાસીનોરાધીપતિ, નૃપરાજ જમીયત શ્રી બ્રૂપતિ;
નરરત્ન મહી છે નરેન્દ્રપતિ, સર્વશ સુગુણમય છે નૃપતિ.
વાણી રસાળી વિવેકવૃત્તિ, નિત્ય ન્યાય પરોક્ષ પમાવી મતિ;
બહાદુર બહાદુરીમાં છે અતિ, નૃપરાજ જમીયત શ્રી બ્રૂપતિ.
સાચી ટેક અને વીરતાએ ધૃતિ, કળાકાંશલ્યતા અલૌકિક કૃતિ,
હેરત પમાડે છે અમને અતિ, વિલોકી તુજ રાજ આહા સુમતિ.
બળવંતા બહાદુર બાબીપતિ, જગમાં તુજ માન વાઘો કીર્તિ;
જશવંતા જશમય જમો અતિ, નૃપરાજ જમીયત શ્રી બ્રૂપતિ.
મીનવારી પ્રમાણે પ્રજાની પ્રીતિ, પિતા પુજ્યતણી સંભાળી છે રીતિ;
પશ અમર રહો તમ કાન્તિ રતિ, ધ્રુવરાજ સમાન રહેજો પતિ.
તમ માન મહીમા મહોટપ અતિ, જગમાં જયકારે ગવાજો અતિ,
આનશ્રી બહાદુર છે ગુર્જરપતિ,
ચાણુ જીવો જમીયત શ્રી બ્રૂપતિ.

લી. સેવક

શીવલાલ હરજીવનના

કુર્નિસ માન્ય કરેશોજી.

ॐ तत्सत् परमात्मने नमः

श्री

ભેદભુલવણી નાટકનો દુંકસાર.

પૂર્વ વૃત્તાન્ત નેપાળના મહારાજ બહાદુરજી પ્રત્યે તેના નાના ભાઈ નાદારજી પોતાની રાણી સરલા ઉપર બેઠેમ આવવાથી બહાદુરજીને ઝેરીમલજી પાસે મારી નાંખાવે તથા રાણી સરલાને મારી નાંખવાનું કામ પોતાના મિત્ર સેનાપતિ નહારજીને સોંપવું. વફાદાર નહારજી હુકમને શીર ચઢાવી વખતને માન આપી. પોતાના અન્નદાતાની રાણી સરલાદેવીને કાર્ણીના પહાડોમાં એક ગુપ્ત સ્થાનમાં લઈ જવી. નહારજી નાદારજીને બેઠેમમાં નાખનાર પાપી ઝેરીમલ જીનો નાશ કરી, નાદારજીને રાણી સરલાનો નાશ કરી આવ્યાનું સાબીત કરી આપી મંતુષ્ટ કરવો. થોડી મુદત બાદ નહારજીનું પોતાને કોઈ સન્યાસીએ મારી નાખ્યો. એવી ખોટી અફવા ફેલાવી પોતાના દેહને અદ્રશ્ય કરી પોતેજ સન્યાસીના રૂપમાં મંસારની રંગમૂમિ પર સ્વામી નૃસિંહસ્વામીનાં નામથી જાહેર થવું, નાદારજીના અત્યાચારના ડરથી વફાદાર સરદાર રણુમલજીનું બહાદુરજીની રાણી સુલોચના તથા કુમારી ઉષાને લઈ પહાડોમાં ચાલ્યા જવું, અને જંગલમાં ઝુંપડી આંધી દુઃખના દિવસો વિતાવવા રાણી ગર્ભવંતી હોઈ જંગલમાં તેજસ્વી કુમાર જે સુર્યપુરનો ભાવી ગાદીવારસ નાટયનો નાયક નરેન્દ્રકુમારનો જન્મ થવો, આ નાટયની શરૂઆત અહીંથી થાય છે.

અંક ૧ લો.

મંગળાચરણ-વસ્તુ સુચના.

પ્રારંભમાં—સુત્રધારનું પરમાત્માનાં ગુણગાન કરતાં દેખાવું, બાદ નટીનું આવવું. પોતાના પતિને કાર્યની શરૂઆતમાં ઉત્સાહી જોઈ તેના કાર્યને દીપાવવા સમ્મત થવું.

પ્રવેશ ૧ લો—[સ્થળ-જંગલ, પર્ણકૂટી]—રાણી સુલોચનાનું મરણ શૈયાએ પડેલાં દેખાવું, મરણ સમય નજીક ભાળી રાણીએ સરદાર રણુમલને પોતાનાં બંને બાળકો સોંપવાં, તથા પોતાના પર વિપત્તિ પાડનાર દુષ્ટ નાદારજંગ પાસેથી વૈરનો બદલો લેવાનું રણુમલને સુચવી ક્ષણભગુર દેહનો ત્યાગ કરી વીરબાળાનું સ્વર્ગમાં ચાલ્યા જવું. બંને નિરાધાર બાળકોનું જતન રણુમલના શીરે આવવું, કોઈ ગુપ્ત સ્થળે બંને બાળકોને લઈ જવાની રણુમલની ઇચ્છા થવાથી જવાની તૈયારી, તેવામાં પાપી નાદારજંગનું આવવું, રાણીને ચિતામાં બળતી જોઈ તેનો ખુની રણુમલને ઠરાવી ધાયલ કરી ફેફસ કરવો, બાદ ઉપા તથા કુંવરને ઉપાડી લઈ જતાં એકાએક સન્યાસીનું આવવું, દોંગી નાદારજંગે મહાત્માથી ડરી ચાલ્યા જવું.

ટૂંકલો.

પ્રવેશ ૨ જો—[સ્થળ જળપુરમાં, ગળ્લરામનું ઘર]—જળપુરમાં એક પાખંડી બ્રાહ્મણ ગળ્લરામનું પોતાની લુચ્છા-ધને પરદેશમાં પ્રકાશવા જવાના વિચારમાં ગોથાં ખાતા દેખાવું, એટલામાં તેના ખરા સ્નેહિત્રો ધર્તિંગ પાર્દીના મેમ્પરોનું આવવું બધાએ એકમત થઈ કાંઈ નવું ધર્તિંગ ઉભું કરી

પરદેશમાંથી પૈસા ઉપાર્જન કરી લાવવાનું નક્કી કરવું. એ બદમાશોની બહેન દેવલી મોચણનું આવવું અને તેને પણ ધતિંગ ધારામાં દાખલ કરીને પરદેશમાં જવાનું નક્કી કરવું.

પ્રવેશ ૩ જો—(સ્થળ આશ્રમ પાસેનું જંગલ.)—મહાત્મા નૃસિંહસ્વામીનાં આશ્રમમાં આનંદથી વિચરતી ઉપાનું સખિઓ સાથે શ્રી ગંગાજી મહાત્મ્યનું વર્ણન કરતાં દેખાવું સખિઓ સાથે મીઠી મસ્કરી. બાદ સન્યાસી નૃસિંહસ્વામીનું આવવું. રણુમલને છોડાવવા નાદરજંગ પાસે જવાનું ઉપાને કહેવું. ઉપાનું અકળાવું. કુમાર મહેન્દ્રને રક્ષણ અર્થે બોલાવેલ છે કહી બાળાને આશ્રાસન આપી નૃસિંહસ્વામીનું વીદાય થવું. લાગ જોઈ નાદરજંગના પુત્ર બહીરજંગનું ઉપાનું હાજી કરવા આવવું વખતસર મહેન્દ્રે આવી બહીરજંગને નસાડી મુકી બાળાનું રક્ષણ કરવું. પ્રેમીઓનું પ્રેમમાં જોડાવવું.

મહેન્દ્રના નિમકહલાલ મસ્કરા નટખટનું સાથે આવવું. પ્રેમીઓની પ્રથમજ મુલાકાત આનંદ.

પ્રવેશ ૪ થો—(સ્થળ નાદરજંગનો અવાસ.)—નાદરના હવાઇ વિચારો બાદ તેના કુમાર બહીરજંગનું નાસીપાસ થઈ આવવું. નાદરજંગે પુત્રને પાણી ચડાવવું. તે દગાથી મહેન્દ્રને મારી નાંખવા મોકલવો. ત્યારબાદ નૃસિંહ સ્વામીનું અફસરના રૂપથી એ દંભી નાદરજંગનો દંભ જોવા આવવું. અન્તે સન્યાસીના રૂપમાં જાહેર થઈ મેદાનમાં શત્રુપણું જાહેર કરવું. મહેન્દ્રે આવી કારાગ્રહમાંથી રણુમલને છોડાવવો; રણુમલનું નાદરજંગ સમક્ષ આવવું. તેવામાં મહેન્દ્ર આવી નાદરજંગનો ઘાત કરવાની તૈયારી કરવી. મહાત્માની દયા. નાદરની મુક્તિ.

ટૂંકાં.

પ્રવેશ ૫ મો. (સ્થળ ધવલપુરમાં ગુલજર ગુણિકાનું મકાન)—

ધવલપુરમાં ગુલજર ગુણિકાને ત્યાં ધતિંગપાર્ટીનું દેખાવું. દ્વિનિયાને છેતરનાર ગુણિકાને પણ મૂંડવાના વિચારોમાં આનંદથી ઢાંરના દોર પીતા ધતિંગપાર્ટીનું દેખાવું. ગુલજરનું આવવું. ખોટા આડમ્બરથી ખીચારી ગુણિકાને ગાળી નાંખી તેની માલ મિલકત ઉપાડી. તેને મારી નાખવાના વિચારમાં મગ્ન થવું.

પ્રવેશ ૬ઠો (સ્થળ જંગલનો માર્ગ)—મહાત્મા નૃસિંહ સ્વામીનું રાજનૃષ્ણના ખોટા દમામને ધિક્કારતા દેખાવું. મહેન્દ્રને ઉપા તથા કુમારને સોંપી નાદારજંગને નીચો બેસાડવાના વિચારમાં ગુંથાવું, એટલામાં ચોગીની સરલાનું આવવું. પતિને સમજાવવા તથા યમધામ સુવાડવા જવાનું નક્કી કરવું. વફાદાર રણુમલનું પણ તેની પાછળ જવું. સ્વામીનું એ બેદીના બેદનો પાર કાણ પામ્યું છે. લાવીને કાણ પહોંચી શક્યું છે વીગેરે વર્ણન કરતાં કરતાં જવું.

પ્રવેશ ૭ મો (સ્થળ મહેન્દ્રજંગનો મહેલ)—પ્રેમધેલી ઉપાની સાથે મહેન્દ્રનું પોતાના અવાસમાં વાર્તાવિનોદ કરતાં દેખાવું. પ્રતિ પ્રેમી હર્ષધેલી હડીલી ઉપાની નિર્દોષ હાલિયાર, નાદારજંગના પુત્ર, બહીરજંગનું નૃસિંહ સ્વામીના લૂંટારા ચોદા તરીકે આવી બનાવટી સ્વામીનાં નામની પત્રિકા મહેન્દ્રને આપવી મહેન્દ્રે ગુરૂની મદદ માટે જવું. બહીરજંગે ગદ્ગલતનો લાભ લઈ ઉપા તથા કુંવરનું હરણ કરવું. નિરાશા.

ટૂંકસો.

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ જો—(સ્થળ દાણ્ડીગના ગુફા)—નાદારજંગની પુત્રી સરયુને સ્વામીનાં લુટારા ચોદાના વેષમાં પોતાના જ્ઞાલા મહેન્દ્રને મળવા જતી જોઈ સરયુને સ્વામીનો લુટારો ચોદો સમજી બહીરજંગે રસ્તામાંથી તેને પકડવી. ઝડપીમાં ચીડીનું દેખાવું. ચીડી વાંચી સરયુને કેદ કરી ગુફામાં મોકલી દેવી. વીરનારી સરયુનું પ્રેમનો ભંગ થતાં ભાઈ પર ક્રોધે બરાવું. આત્મિકિત મહેન્દ્રનું ગુરૂ રક્ષણ અર્થે આવવું. સરયુનું ઉપકારી તરીકે જાહેર થઈ દુશ્મન તરીકેનો દાવો ધરાવી આપ્યા જવું બાદ બહીરજંગનું આવવું. બન્ને વીરો વચ્ચે વાક્ય યુદ્ધ. સરયુએ પ્રતાપગઢ પાસે છાવણી નાંખી પડેલા મહેન્દ્રના લશ્કરને ચેતાવવું, બહીરનો દગો. બંદૂકથી મહેન્દ્રને ધાયલ કરી નાસવું. સરયુનું ભાઈ ઉપર બંદૂક છોડતાં દેખાવું. ગોળીનું ખાલી જવું. મહેન્દ્રનું ઉપકારીને વચન આપવું, સરયુએ વખત ઉપર આવી વચન માગીશ કહી પ્રેમીના મુખનાં દર્શનથી તૃપ્ત થતાં જવું.

પ્રવેશ ૨ જો—(સ્થળ જંગલનો રસ્તો)—નૃસિંહ સ્વામીને ખબર આપવા નટખટનું જંગલમાં દેખાવું. દેવલીને ગોતવા જબલપુરથી નીકળેલા દેવલા મોચીનું પણ એજ જંગલમાં વિશ્રાન્તિ લેવા આવવું. દેવલાનો કલ્પાંત, સ્વામીનું પધારવું. નટખટે મહાત્માને દરેક વાતથી પરીચિત કરવા. બાદ સરયુએ આવી મહાત્મા સમક્ષ પોતાથી થએલા અપરાધની ક્ષમા માગવી તેમજ મહેન્દ્રના બચાવનાર તરીકે જાહેર થવું. નૃસિંહ સ્વામીએ બાળાપર ખુશી થઈ મહેન્દ્રને મેળવી આપવાનું વચન

આપવું. સરયુંનું જવું. સન્યાસીએ જયા તથા નટખટને ધવલ-
પુર જવાનું સુચવી જવું. બાદ જયા તથા નટખટનું બોધીક
પ્રેમયુદ્ધ. જયા તથા નટખટ સાથે દેવલાનું ધવલપુર જવું.
પ્રવેશ ૩ જો. (સ્થળ-નાદારજંગનું શયન શૃંગ.)—નરાધમ
નાદારનું સ્વપ્નામાં લવતા દેખાવું. રાણી સરલાનું શકિત
સ્વરૂપે આવવું. પતિવ્રતાએ પતિને મારતાં અચકાવું. બાદ
નાદારજંગનું જંગવું અને સરલાને સન્મુખ દેવી રૂપ જોતાં
ગભરાવું. સરલાએ પોતાના પતિને પોતાના ઉપરથી શંકા મૂકત
થવા સમજાવવો. નાદારજંગે ન માનવું. કેદ કરેલ કુમાર નરે-
ન્દ્રને મારી નાખવા મગાવવો. રણુમલનું જાહેર થવું, નાદાર-
જંગના નાશની તૈયારી. સરલાએ રણુમલને અટકાવવો. રણુ-
મલની સાથેનાં માણસોએ કુમારને સહીસલામત રીતે લઈ નાસવું.
ટૂંચલો.

પ્રવેશ ૪ થો. (સ્થળ-સુર્યપુરનો રાજમાર્ગ)—ધવલપુરમાંથી
ગુલજરનું ખૂન કરી, તેની માલમીલકત લઈ ધતિંગ મંડળીનું
શહેર સુર્યપુરમાં આવવું. ઉતરવા માટે સારા મકાનની તપાસ
કરતાં નાદારજંગના પુત્ર બહીરજંગનું આવવું. દેવલી મોચણ
સલુણારાણી જે ધતિંગ મંડળીની બહેન તેના ઉપર આશક
થવું. મહારાજ બોદારસીંગ ઉર્ફે ગબ્બરામની મુલાકાત કરી
વાહનનો બદોબસ્ત તેમજ ઉતરવા માટે પોતાના ખાસ ગેસ્ટ
હાઉસમાં બદોબસ્ત કરી આપી જવું. દેવલાએ ધતિંગનાં
કારસ્થાનો જોઈ ખુશી થવું.

પ્રવેશ ૫ મો. (સ્થળ-કુમાર બહીરજંગની વીહાર વાટીકા)—
વીરનારી સરયુના પ્રેમનો ભંગ થવાથી ઝેરી નાગણુ સમ પો-

તાના ભાઈ બહીરજંગ ઉપર વૈર લેવા આવવું. સલુશુરાણીને લઈ બહીરજંગનું બગીચામાં આવવું. વાર્તાચત્તના પ્રસંગમાં બહીરજંગે ભુલથી ઉષાનું નામ લેવું. દેવલીનું ચીડાવું ને કુમાર બહીરજંગને ઝેર આપવાનો વિચાર કરવો. સરયુએ પરભાઈ પાપ જાય છે, એ સાંભળી શાન્ત થવું. ત્યાર બાદ ધતિંગ મંડળીના સેક્રેટરી મી. ડબ્લરામતું દેવલીને બોલાવવા આવવું, દેવલીનું જવું. બાદ બહીરજંગે ઉષાને બોલાવવી પરંતુ એ પતિ વૃતા ભગીરથી એકની બે થઈ નહી. નાદારજંગે આવી બહીરજંગને પોતાના પ્રયત્નો નિષ્ફળ થયાની ખબર આપવી. સલુશુને પરણવાના ઈશ્કમાં ગુમ થએલા બહીરે, નાદારજંગને તમામ વાતથી વાકેફ કરવો. બાપ દીકરાનું જવું. લાગ જોઈ સરયુએ જાહેર થઈ ઉષાને મહેન્દ્ર મેળવી આપવાનું સાહસ ઉઠાવી એ ચતુર બાળાએ ઉષાને પણ ઉપકાર તળે દાખી ઉષાને લઈ ત્યાંથી રવાના થવું.

પ્રવેશ ૬ ઠા (સ્થળ-ધતિંગ મંડળીનો ઉતારો ગેરુટ હાઉસ)
 શોકય બાબત રીસાએલા સલુશુ કુંવરનું વીલે મોઢે આવવું મહારાજ બોદારસીંગનો કુમાર બહીરજંગ ઉપર ક્રોધ શરાબમાં ઝેર આપી મારી નાખવાનો વિચાર, કુમાર બહીરજંગનું આવવું, મહારાજ બોદારસીંગનો ક્રોધ, બહીરજંગનું માફ માગવું, માશીના બદલામાં મહારાજએ ખુશી થઈ બહીરજંગને શરાબમાં ઝેર આપી કાગમને માટે સુવાડી દેવો.

પ્રવેશ ૭ મો. (સ્થળ-બહીરજંગનો મહેલ)—સલુશુના પ્રેમમાં લીન બનેલા કુમાર બહીરજંગનું આવવું સરલાએઆની

પુત્રને સત્પ્રોધ આપી પાપ કાર્ય કરતાં અટકાવવો, ઝેરની અસરથી બહીરજંગનું અચાનક મરણ, નિર્દોષ રાણી સરલાએ નાદારજંગ પોતાના પગ વિશેષ વહેમાશે જાણી આત્મહત્યાની તૈયારી કરવી. નાદારજંગનું આવવું અને બહીરજંગના ઉપર રાણીને હાથમાં છરો લઈ ઉભેલી જોઈ નાદારજંગ વિશેષ વહેમાઈ સરલાને પુત્રધાતી બનાવી જલ્લાદોને સ્વાધીન કરી તેનું મસ્તક કાપી લાવવાનું કાર્ય સરદાર નરવરને સોંપવું. નિર્દોષ રાણીનું કરુણાજનક આકંઠ નિષ્કુર નાદારજંગની નિર્દયતા.

ટાલો.

અંક ૩ જો.

પ્રવેશ ૧ લો. [સ્થળ-મહેન્દ્રજંગનો અવાસ]—મહાત્મા-નૃસિંહ સ્વામીનું મહેન્દ્ર કને આવવું ગફલતથી થયેલ જુલનો ઠપકો આપવો, વીરના કર્તવ્યને જુલનાર મહેન્દ્રને વીરત્વવાણીથી મેથાં મારી ઉશ્કેરવો બાદ સરયુનું ઉષાને લઈ ઉપકારનું વચન લેવા આવવું. મહાત્માએ મન વચન કર્મથી મહેન્દ્રને બાંધી સરયુનો હાથ સોંપવો બન્ને રમણીઓ વચ્ચે બીચારા મહેન્દ્રના પ્રેમની વહેંચણી.

પ્રવેશ ૨ જો. [સ્થળ-જંગલનો રસ્તો]—નટખટનું એજ જંગલમાં પાછું આવવું. જયાનું ટેલીગ્રાફ પેઠે, તેની પહેલાં દેવલાને લઈ હાજર થવું જયાનું ધર્તિંગ મંડળીનાં

પંજમાં ફસાવું, પરંતુ દેવલાએ નટખટને જ્યાં આગતની વાતથી માહીતગાર કરવો નટખટ જ્યાંને ધતિંગ મંડળીનાં કારસ્થાનો સમજાવી વાકેફ કરવી ને બચાવવી. આદ્ય ધતિંગ ધારાનો ઉદ્ધાર કરવા તેમજ ધતિંગ મેમ્પરોને જોલની જાત્રા કરાવવાની તૈયારી કરવી. વચમાં પ્રેમનાં કોયડા મારતો જ્યાંને રમાડી પોતાની બનાવવા મથતા રમુજી નટખટની હાસ્ય જનક લીલા.

પ્રવેશ ૩ જા [સ્થળ-વધસ્થાન]—સરદાર નરવરનું નિર્દોષ રાણી સરલાને લઇ વધસ્થાનમાં આવવું. મહાત્મા નૃસિંહ સ્વામીએ આવી નરવરને મમજાવવો નરવરે પોતાના પિતા નહારજંગને મારનાર સન્યાસીને જોતાં ઉસ્કેરાવું તેવામાં નૃસિંહ સ્વામીનું નરવરજંગ પ્રત્યે નહારજંગના રૂપે દેખાવું; મહાત્મા એ રાણી સરલાનું નિર્દોષપણું જાહેર કરવું નાદારજંગને સીદ્ધે રસ્તે ચઢાવવાના વિચારમાં પોતાના પુત્રને ઝૂરતો રાખી વીદાય થવું. નાદારજંગનું આવવું, નરવરનું બદલી બેસવું, નાદારજંગનો વિશેષ ક્રોધ તેવામાં રણમલે આવી નાદારજંગને કેદ કરવો. પાપીને પાપની સજા. સત્ય મેવ જયતી.

પ્રવેશ ૪ થો [સ્થળ-જંગલ. ધતિંગ મંડળીનું આશ્રમ]
જંગલમાં જોગીના રૂપમાં ધતિંગ મંડળીનું દેખાવું જ્યાંએ ધતિંગનું બોપાણું ખુલ્લું કરવા ચાતુરી વાપરવી. દેવલાનું પણ જ્યાંની સાથે જઈ સમય સાધી ધતિંગના બોપાણાં ખુલ્લાં કરવા માંડવાં. દેવલાને મારી હાંકી કાઢવા ધતિંગ મંડળીનું તૈયાર થવું, તેવામાં પોલીસપાર્ટી તથા નટખટજંગે આવી

મહારાજ બોદારસીંગ તથા તેમના અમલદારો વીગેરે સર્વને
કેદ કરી જેલમાં લઇ જવા.

પ્રવેશ ૫ મો [સ્થળ—અંતઃપુર. ઉપાનો અવાસ]—પ્રેમધેલી
હઠીલી ઉપાનું યોગણુ થઇ જંગલમાં જવાના વિચાર કરતાં
દેખાવું, એવામાં એકાએક સરયુનું આવવું. ઉપાને મર્મથી સમ-
જાવવી. બાદ કુમાર નરેન્દ્રનું આવી પોતાની બહેનને વિચિત્ર
વેષ પહેરેલો જોતાં નિર્દોષ બોલથી શિખામણુ આપવી. મહાત્મા
નૃસિંહ સ્વામી તથા મહેન્દ્રનું આવવું સરદારો નરવર તથા
અશ્વમે આવી નાદારજંગને કેદ કરવાના સમાચાર કહેવા.
સર્વનું કુમારને લેઇ સુર્યપુર જવું. બાદ મહેન્દ્ર તથા
યોગણુ ઉપા તેમજ સરયુ સાથે શૃંગારિક મસ્કરી, સરયુનો
શુદ્ધ પ્રેમ બન્ને વામાઓનો વિશુદ્ધ પ્રેમ જોઇ મહેન્દ્રનું મમ
થવું. સર્વ સ્થળે દામ્પત્ય પ્રેમ સદા એવોજ રહેો.

પ્રવેશ ૬ ઠો [સ્થળ—કચેરી]—સરલાએ મહાત્મા નૃસિંહ
સ્વામી પ્રત્યે કુમાર નરેન્દ્રને જલ્દી રાજ્યાસન પર બેસાડવાની
ઈચ્છા પ્રદર્શિત કરવી. બાળરાજાએ સરલા દેવીને શીરપર
તાજ પહેરવા કહેવું દુખીયારીએ પોતાના તાજને બચાવવા
કહેવું, સ્વામીએ નાદારને બોલાવવો. અભીમાનીનું આવવું,
અંધનું અહંકારમાં ગરજવું. સ્વામી નૃસિંહ સ્વામીનું નહા-
રજંગના રૂપમાં જાહેર થવું. ઝેરી અંકુશ જોતાં મદાન્ધના
મદનું હેકું બેસવું. કરેલા પાપો યાદ કરી પશ્ચાત્તાપ કરવો
બાદ સરયુ તથા ઉપાએ પોતાના માતા પિતાને મળવું
બન્નેનો મહેન્દ્રજંગ સાથે હસ્ત મીલાપ, પ્રેમની પ્રસાદીમાં

નટખટ તથા જ્યાનું સાર્થક થવું તેમજ બન્નેનું લમગાડ્યા
 જોડાવું ત્યાર બાદ ધતિંગ મંડળીનાં મેખર ગબલરામભાઈનો
 પ્રશ્નાતાપ, નાદારની દયા સુરસ્તે ચડવાની બલામણુ દેવલાને
 દેવલી સોંપી ગબલરામનું ધતિંગથી દુર થવું. વફાદારોને
 - વફાદારીનો યોગ્ય બદલો આપી કુમારનું રાજ્યાસન પર
 આરૂઢ થવું શાન્તિના નાદ સાથે ખેલનું સમાપ્ત થવું.

શાન્તિ: શાન્તિ: શાન્તિ:

ૐ

શ્રી ભેદભુલવણી નાટક.

મુખ્ય પાત્રોનાં નામ.

પુરુષ પાત્ર.

સુત્રધાર—નાટ્યનો નાયક,

બહાદુરજંગ—સૂર્યપુરનો મહારાજ,

નરેન્દ્રજંગ—સૂર્યપુરના મહારાજ બહાદુરજંગનો પુત્ર બાવી ગાદીવારસ

નાદારજંગ—બહાદુરજંગનો નાનો ભાઈ કાળો નાગ,

મગન્દ્રજંગ—ધવલપુરનો નરેશ,

બહીરજંગ—નાદારજંગનો પાપાત્મા પુત્ર,

નહારજંગ—સૂર્યપુરના મહારાજ બહાદુરજંગનો વફાદાર સેનાપતિ

સન્યાસી નૃસિંહસ્વામી.

રણુમલજંગ—કુમાર નરેન્દ્રજંગને બચાવનાર વફાદાર સરદાર.

નરવરજંગ—નહારજંગનો પુત્ર,

નટઅટજંગ—મહેન્દ્રજંગનો રમુજી પાસવાન,

ગબલરામ

ડબલરામ

છેલશંકર

વેણીરામ

} ધતિંગ મંડળીના મેગરો.
વર્ણશંકર બ્રાહ્મણો.

દેવલો—જબલપુરનો મોચી, દેવલીનો ધણી,

એ સિવાય સિપાઇઓ—જમાદાર—નોકર, વિગેરે

શ્રી પાત્રો.

નદી—નદી,

બાળાઓ—બાળાઓ,

સુસોચનાં—સૂર્યપુરના મહારાજ બહાદુરજંગની રાણી,

સરલાદેવી—નાદારજંગની પતિવ્રતા રાણી,

ઉષાકુમારી—સૂર્યપુરના મહારાજ બહાદુરજંગની પુત્રી, પછીથી
મહેન્દ્રજંગની રાણી,

સરયુ કુમારી—નાદારજંગની પુત્રી, પછીથી મહેન્દ્રજંગની રાણી,

જયા—ઉષા કુમારીની સુલક્ષણી સહચરી,

દેવલી—દેવલા મોચીની વહુ ધતિગ પાર્તીની સહુણા રાણી.

ગુલજાર—ધવલપુરમાં રહેનાર એક ગુ કા,

એ સિવાય સખિઓ નાયકાની છોકરીઓ દાસી વિગેરે

ૐ

તત્સવ પરમાત્મને નમઃ

શ્રી

ભેદભુલવણી નાટકનાં ગાયનો.

મંગળી સ્તવન.

મુત્રધાર—

૧

શ્રી રાધાવર સુખ કર સ્યામ દુખહર,
ગિરીધર શ્રીવર વૃજ વનિતા મનહર;
આનંદકારી નિર્વિકારી વિશ્વવિહારી વિભુવર,
ભેદભુલવણી તુજ ખેલવણી,
ભુલી મનુષ્યો ભુલે ભુલવણી,
પાર ન પામે તુજ કૃતિ કેળવણીનો,
જ્ઞાન જ્ઞાન ભુલી નાચે મોહપટ પર,
નાથ નિરંજન દુખ દલ ભંજન મદન,
મોહનવર મુજ મન રંજન,
ઘટઘટ વ્યાપક, જળ સ્થળ સ્થાપક,
શાન્તિ શાન્તિ ૐ શ્રી રાધાવર.

ખાગાઓ—

૨

ભેદ ભરેલી ભુલવણીનો કોષ ન પામે પાર,
ગર્વ ગણિત હીરણ્યાક્ષય ગણુતો,
ગૌ આત્મણુ નીશદીન નીચ હણુતો,

ધરી નૃસિંહ અવતાર, કર્યો કાર.

અધમ અધર્મી રાવણુ રાળ,

મદાન્ધીની નહોતી મદમાળ,

ધરી રામ અવતાર, કર્યો કાર.

- કુટીલ કસનો ગર્વ ન જતો,

ફરતોતો કુલી મદમાતો,

ધરી કૃષ્ણ અવતાર, કર્યો કાર.

બ્રહ્મા શેષ મહેષ વિરામ્યા,

ભેદ ભેદીનો લેશ ન પામ્યા,

મનુષ્યના શા ભાર, શા ભાર.

ઉપા—

૩

હાય જનેતા ક્યાં ગઈ તું છોડીને નિજ બાળને,
કરી રજળતા કીધાં ભ્રમતાં ને રખડતાં બાળને
ઐશ્ય વિના રાખી ક્યાં સ્વર્ગે સીધાવી માતરે,
થઈ વિધાતા વેરી અમપર કહ્યું ગઈ મુજ તાતરે,
જઈ રહેવું ક્યાં જનેતા ને વિસરવું દુઃખરે,
ગઈ ખરે ચાલી કરી તુજ બાળને વિમુખરે.

ધતિંગ મંડળી—

૪

આજ કાલ દંભેથી દુનિયા લોભાય છે,
સાચા પિડાય છે જુડા પુણ્ય છે,
દોંગી ધુતારાઓ ધુતી ફરખાય છે,
હરવા ધન ખુશી કરી મન ધતિંગ ધાય છે,
થાવા પ્રસાર ધારે પરદેશે જાય છે.

ઉપા—સખીઓ—

૫

અધમોદ્ધારની દલ દુઃખ નિવારની,
ગંગાજી... ...
આદર્યો યત્ન ભગિરથે ભારી તું કારણુ જાહન્વીની,
હરશીરે ચડી ઢળી વહી કુળ સગર તારની,
થાયે પવિત્ર પતિત તુજ ચર્ણોદકે પુનિત પાવની,
વિમ્ન તિરસ્કાર સ્વામી જગંનાથ પામ્યાજ નાતની,
ભક્ત ઉધારણુ કારણુ ચડી તું પગથી બાવની,
થાયે પવિત્ર પતિત તુજ ચર્ણોદકે પુનિત પાવની.

ઉપા—સખીઓ—

૬

શીદને શરમાયે આઘી જાએ ના કરમાતું વેલી,
જાઓ મુજને ના તરસાવો સતાવો શું સાહેલી;
સમજી શાણી તુજ દીલ વાણી પી પાણી રસ વેલી,
ના અકળાતું અલબેલી લે પુષ્પ સુગંધ મદ્યેલી,
શરમાઇ ઉભી છે તું શીદ તાણી ધુંધટ થેલી;
મહેન્દ્ર મોહન હરશે જોખન વરજે તું વર થેલી.

મહેન્દ્ર—ઉપા—નટખટ—

૭

સ્નેહ સાચો નિભાવજો ઓ પિયુ મારા,
દીન દીલનાં દુભાવશો;
સારસ જોડી પ્રીતિ ચોડી જગમાં જોડી રહે છે જેમ,
મિન રહે નહિ વારી વિના જેમ,
જાણુજો દાસીની નેમ નહી ધારશો મન વહેમ;
નિર્ભળ તારો નેહ છે પ્યારો જીવ જતાં હું ચુકું કેમ,

દીપક પર જેમ પડે પંતગ તેમ,
 આપીશ આહૂતી એમ, નહીં ધારશો મન વહેમ;
 ગડખડ ગોટો થઈ ગયો જોટો આ નટખટનું હવે થારો કેમ.
 હે પ્રભુ મને વાંદો રાખીશ નહીં,
 મોક્ષાવળે કાઈ મેમ, મારું રવાન હું પણ એમ.

ઉપા—સખીઓ— ૮

મારી મૃગલી તને કોણે સગાડી લગની,
 ઘૂઘટ ખોલ ખોલ ખોલ.
 વાંકા વેણુ વઢો છે શીદને મુખથી ખોલ ખોલ ખોલ,
 વેણી તારી કેમ વીખાણી વસ્ત્ર થયા ધૂળ ધાણી;
 હેમ વીંટી વળી ક્યાંથી મળી કોઈ પ્રેમની એધાણી.
 મૂર્છામાં મનમોહન નીરખી લાગે ધણી સજવાણી,
 કર સાલો કંમ્પી ગઈ આપી આંગળીએ એધાણી;
 છૂપાવે ચોરી શાને અલી, આ જયા ગઈ છે પીછાણી;
 મૃગ મૃગલીની વાત રસિલી અમથી નહિં અગણી.
 ધાયો સિંહ પાછળ મૃગલીના થઈ મૂર્છોત ભય આણી,
 આવી મૃગલે બચાવી મૃગલી સૌ મૃગલાની નીશાની,

ગુલબર— ૯

જેને મળવું હોય મળી ક્યો એકદમ વીજળી જાય જળી,
 જેને તરવું હોય તરીક્યો એકદમ હોડી જાય તરી.

ચાલું ગોરસની લઈ ગોળી લયકાઈ જાઉં બારે બોળી.
 રસ પીવે હોય તો પીય કરી દ્યો જોખન ગોરસ જય ઢળી,
 ખીલી જોખનની ફુલકળી પંકજ વીણુ જાએ એતો બળી;
 ચુંટી લેવી હોયતો લઈ દ્યો કરમાતી જાએ ફૂલ કળી,

ધતિંગ મંડળી—

૧૦

જમાવો અજા્ય ધતિંગનો ઢંગ,
 ચલાવો જગમાં દેવસીનો દંગ;
 ગુલજરને ખખર પડશે કોણુ બલા ક્યાં ક્યાં નડશે.
 નીશો ભાઈ કેવો ચડશે જામશે જાલીમ રંગ
 જેવર પહેરીશ હું ઝાઝા પગથી વગડાવીશ વાળ
 ઝણુકાથી ઝણુકે ઝાઝા બદન છે મુજ તંગ.

વૃસિંહ, મહેન્દ્ર—

૧૧

મારા શરવીર ધીર ગંભીર, જઈ દુશ્મનને હણુ ધીર.
 પર ઉપકાર કરી પામર પર ધાજે તું ધરી ધીર.
 રણજંગે રણુ પાછો ફરીશ નહી,
 એાં સેવક તું દુઃખથી ડરીશ નહી.

વિર વિક્રમ મુજ વીર.

અકર્માના અહંકારને સાહી કરીશ હું સ્થિર,
 નાદારજંગને નાશ કરી મારીશ મૂર્ખ બહીર.

પજાડી પૃથ્વી પર પાપીને ચડી પીછશ રૂધીર,
 ઓ પ્રભુ હું પાછો ફરીશ નહીં, પ્રલય દેખી દુઃખથી ઠરીશ નહિ.
 હજીશ હરામી ધરી ધીર.

નૃસિંહ—

૧૨ -

૩

ભાવે જીલાવે તેને ક્રોધ ન જાણે કરનારો ના કળાય,
 બદલી જુદી ઈંદ્ર તણી ઓણ્યો ગૌતમ ગોથાં ખાય.
 શ્રામે શીલા થઈ પતિના પ્રભુ ચરણે નારી થાય.
 ઇચ્છવાકુના અવતારી તનને નીચે ઘેર રહેવું થાય.
 કહન કારણ મળે ન કાડી સર્તી રેતી સ્મશાને જાય.

મહેન્દ્ર, ઉપા, સખીઓ-નટખટ— ૧૩

જવ હડીલા ભોળાને જરમાવે ના જવ હડો,
 નહોતું ધાયું કીસ્મતમાં નિરમાશે આમ,
 મળશે વેરણુ મુજ ક્રોધ બીજી મોજ મનાવા કાજ;
 આપો દીલ એને કરો ચુમી પ્રેમે, જાઓ નહીં તરસાવો રાજ
 વહેમ વિદારી વહાલી મારી દે ઉપે ન થાતું નિરાશ.
 મુજ સાવિત્રી તુજ વીણુ બીજી નાર ગંગોત્રી માત સમાન.
 સહીયર શાણી શીદ બોલાવે શું પડ્યું અમ કાજ,
 શીદ કરો ચાળા, સતાવી બાળા જાઓ જાઓ શરમાવો રાજ
 બેળી થઈ આ મહીલા મંડળી માર બાપુને ડરાવે આજ
 દબાવે બેળાને આ છોડી ગોળાને,
 હત તમારી માની મીંદડીઉ આજ.

મહેન્દ્ર, ઉપા, સખિઓ— ૧૪

પ્રિતમ પ્યારા;
વિજય વરી વાલમ વહેલા આવો.
એ...ગૃહી સર શક્તિ સમરમાં,
અરીદળ અકળાવી વિજયી થાવો;
વિજય કરે દુશ્મન દળ ધેરી.
વેરી વીખેરી.

રણુજંગે રણુમાં હણુજો હણુમાં,
તાતી તલવારે સંહારોરે જઈ નિર્દય ઝેરી.
કર અસી ધારી શત્રુ સંહારી,
મારીશ નાદાર વેરીરે, દુશ્મન દળ ધેરી.

અંક પહેલો સમાપ્ત.

અંક પીન્ને.

મહેન્દ્ર, સરયુ—

૧૫

જા મુખે શાણા આવી વચન તું લેજે,

મનની મને કહેજે.

અંતરમાં નહીં ઓછું આણીશરે,

જીવજન તું ને મારો જાણીશરે;

આ શીર માગી લેજે,

સ્નેહ સદા મમ રહુંજ નિભાવીરે;

કરશે ના દુઃખી દીનને દુભાવીરે,

સાથી સંગાથી રહેજે.

નરખટ, જયા—

૧૬

હોડલી મારીરે હાલી હલી,

ખેડલી મારીરે દુખે ના ભલી.

જાઓ આઘા આવી અનાડી સતાવો શીદને દાડી દાડી,

શરમની હેલીરે હાલી હલી;

નાવીક ના રખડાવજે હોડી દર્શનાં ભવ દરિયે છોડી,

તારજે નવેલી રે...

ધતિંગ મંડળી—

૧૭

ચાલો ધતિંગનો ઢોંગ લઈ વાહજી વાહજી,

ચાલી ઓ દેવલી મારી ખેન.

માણીશ સુખડાં મન ગમાને જીગતે જમીશ કંસાર.

જીજીકારે હું ઝંઝેડી નાખુ બધીર બહીર ગમાર...

વાંઢી વરણ્યાગી તારા માટે આ ગબલ થશેરે ગમાર;
બતાવીશ કુકડાં ઝુકાડી હુંકડાં મારજે કસી કટાર.

સરયુ—

૧૮

આવો મોહન વહેલા યૌવન મદ ઝલકાઈ જાય છે,
ફળી નવ પલ્લવ ફળ ડાળી, લચ્ચી લચકાઈ જાય છે.
ઉછાળી અંગ અનંગ ઉરમાં ઉછાળાં મારે.
જમાવી જોર મદન બાણ મદવાળા મારે,
અંતર ખોલી ખોલું છું તો મુખ મલકાઈ જાય છે.

ઉષા—સરયુ—

૧૯

જઈ દેજો ધુતારાને મારો આદેશ,
મધુ બાળા તણો જાય સુણી સંદેશ.
લાવી આપીશ તારો હું સ્વપ્નાનો પ્રાણેશ,
હાર હૈયાનો હીરો જો મારો જડે,
પ્રેમી પંથી પ્રવાસી કે નજરે ચડે,
લાવી દેજો મારા દિલડાનો દુર વેષ.

ધતિંગ મંડગી—

૨૦

હીંગળાદ ન્હાવાને જમ્મએ મારા બાપલા,
હીંગળાદ ન્હાવાને જમ્મએ.
નવરાવી ધારાને પાપ ધોઈ તરીએ મારા બાપલા.
હીંગળાદના લોકોને ખબર પડશે જ્યારે.
ગુણી ગબલરે દેખાશે.
તાજ ઉતરી માથે તાજ દેખાશે ત્યારે.

શી શી ફળેતી એની યાશે મારા આપલા,
 હોંગળાદનાં લોકાને ખબર પડશે જ્યારે દેવલી સલુણાં દેખાશે,
 જરીયન ઉતરી જશે થેપાડાં દેખાશે ત્યારે
 શરમમાં મરી જતું યાશે મારા આપલા
 હોંગળાદના લોકાને ખબર પડશે જ્યારે
 દેવલો કાઢા દેખાશે,
 લખ રાખીને જ્યારે ફરી વળશે ત્યારે
 દાણા દાણા વેરાધ જશે મારા આપલા.

સરલા—

૨૧

નવથા ગ્રહેમી નિર્દય નાથ, નિર્મળ નારી ઉપરે;
 છે શુદ્ધ શિયળવૃત મારું, નિશદીન ધ્યાન ધરું છું તારું.
 શીદ આળ ચડાવે અકારું, નિર્મળ નારી ઉપરે.
 પ્રણામ છેલ્લા તુજને પ્યારા;
 દેખીશ દોષ ના લેશ તું મારા.
 આશીશ આપે છે દીન દારા, થજો સદા શુભ તારું;
 આલ્લાં સૃષ્ટિ ઉપરે.

અંક બીજો સમાપ્ત.

અંક ૩ જો.

મહેન્દ્ર—

૨૨

ભજીલે નિરાકારી તું
 નિર્ગુણ અવિકારી તું.
 રાખી સાચી નિવૃત્તિ જાગીને જો જગતપતી,
 ઠામ ઠામ દ્રગ દ્રગ દેખો દીવ્યકારી.
 મહદ્ મહાકારી તું સચુણે છો સાકારી તું
 નેતિ નેતિ કહી થાક્યા મહાવેદો બારી;

મહેન્દ્ર—

૨૩

ઉપામાં લગની મુજ લાગી, એક પત્નિ કરી રહીશ હું રાગી.
 એની લગનીમાં દેહ ઝુલાવીશ, અવર પત્નિ ભગિની સમ ત્યાગીશ.
 પ્રતિમા હૃદયે ધારી રાખીશ, અવરતણી નહીં ઇચ્છા
 જેમ જેમ હું નીતિ રાખીશ, સ્વર્ગે મુખ હું મીઠાં ચાખીશ.
 જોગી થઈ હું જંગલ વસાવીશ, પ્રભુ ભજન કરી મોક્ષ મીલાવીશ.
 જેમ જેમ વૃત્તિ ઉચી રાખીશ, પ્રિતે પ્રભુના મુખને દાખીશ.

મહેન્દ્ર, ઉપા, સરયુ—

૨૪

આમ રીસાઇ થું,

જાવ

રંગીલા રસીલા હડીલા થું થાવ.

માયા છોડી હું મુક્તિ માગીશ

મોહ મમતા હું પ્રિતે ત્યાગીશ

થાવું વાસી વનવાસી થઈને ઉદાસી.

પ્રક્ષવેલી થઈ વીંટાણું પ્યારા
 નહીં કરીયું કદી નમને ન્યારા
 નાથ સાથે રહી સદા કરી શું હુલ્લાસ

નરખર, જ્યા—

૪૫

જાઓ જાઓજી ધુતારા ડગારા છોડો ચાલા
 ક્રોધ જોઈ જશે
 ચિત્ત ચેર ચતુરાર્ધ જાણી તારી થાઓ ન્યારા
 ક્રોધ જોઈ જશે
 આવો ઉમંગે અક્ષમેલી અકળાવોના
 દ્રગથી દીવાનો બનાવોનાં હા શરમાવોના
 જાઓ આધા હડીલા દૂર થાવો છોડોને પાંબડી ભારી
 પ્યારી ન સતાવ—નહીં તરસાવ ઉમંગે તું આવ
 પ્રીયે પ્રેમ નાવ.

સરલા—

૨૬

જાવો અવળા અંતરયામી અનાથના ઓ નાથ
 ખેલી સાચો તું જગનાથ.
 ખાલ્ય ગૃહી નિજ ખીરદગણી, વિલુ ભવજન તારો અધાય,
 સંચિત ફૂડાં થઈ શ્રાપણી નાથ મુખ નિરધાર
 શિયળ સાંભળી લેજો સાચવી નાદાર મારો નાથ
 નકિ સુધારજો મંગાથ,

ધતિંગ મંગળી-દેવલો— ૨૭

ચાલ્યા જોગી જોલની કરવાને સેલ.
આ બાંધી હતી અવનવિત ઉરમાં
શીટીગ્યા શીતુરી ફેલ અધવચમાં
રમતીતી રાણી ચર્મ રમઝમતી રંગમાં
ખેલ્યા ખુબ નવા નવા ખેલ મન ગમતા
હુદા હંકાવ્યાતા હુકમથી હલકમાં
માગો હવે ઝોળી લઇ ટેલ બુખે લમતા

ઉષા—

૨૮

જોગજી હું થાવું રે પ્રેમ ભરમ ધારી
માલ હાથ ધારી
ગજે સેલી રૂંઠ માલ લઉ બેખ ધરી જહાલ.
કાઠના સતાવોરે
મોહ માયા તજી આજ સાધું સુખ સાચું આજ
કાઠ ના મનાવોરે.....

ઉષા-સરયુ-મહેન્દ્ર—

૨૯

આહાહા થું થું આપુરે ભોજનમાં મીઠા મેવા
આપો આમ સ્વાદરે પ્રિતિમાં પ્રેમ મેવા
આમસ્વાદ અતિ ખાટોરે પ્રેમ બુખ નવ ભાગે
ના નહિ એતો ભાવેરે.
સરસ રસ શેતુર સાકરીયા અનાર ઉત્તમ સ્વાદે ભરીયા
દ્રાક્ષ દ્રવિત શ્રવે
ના નહિ એતો ભાવેરે.

એવા નહીં મમ નાથ આરોગે મન મેવા આગે પ્રિતે ભોગે
હાં હાં એતો ભાવેરે સુરસ સ્વાદ આવેરે.

દરબારી—

૩૦

પામેા યશપ આજ અવનિમાં યશ અમાપ
પ્રિતેથી પ્રજ્ઞને પાળીને રાજ સુપ્રેમે
હેતેથી, ચિત્તેથી નિત્ય ન્યાય કરીને જગમાં
અચળ અમલ તપને નાજ સુતેમે
હેતેથી.....

સર્યો—

૩૧

શાન્તિ સ્થાપી સદમતી આપી કષ્ટો કાપી,
બુદ્ધી ભમાગ્યા ભેદ બુલવણીમાં તેં
અનીતિને કાપી નીતિ આપી.
દીનનાથ તું દયાળ રાખ શરણે તુંજ બાળ,
કર્યા પવિત્ર પ્રાણુ પીડા દરીને,
ગ્લાન ભાન દીધાં દીનને દયા કરીને.

સમાપ્ત.

